

Rouwhulde ter nagedachtenis van de heer André Degroeve

De **voorzitter**: Met leedwezen vernamen wij het overlijden op 19 mei 2014 van André Degroeve, erelid van onze Assemblée.

André Degroeve werd op 1 april 1931 geboren in Sint-Joost-ten-Node en behaalde aan de ULB de diploma's van doctor in de rechten, licentiaat in de politieke en diplomatieke wetenschappen en licentiaat in het verzekeringsrecht. Van 1980 tot 1986 was hij tevens voorzitter van de raad van bestuur van de voornoemde universiteit.

André Degroeve begon zijn carrière in 1957 bij de beroepsvereniging van verzekeringsondernemingen. In 1962 stapte hij over naar de Nationale Investeringsmaatschappij en in 1968 ging hij aan de slag bij de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen.

Zijn politieke loopbaan nam al een aanvang in 1953, meer bepaald bij het nationaal secretariaat van de socialistische studenten. Hij werd daarna voorzitter van de Brusselse PS-federatie en maakte in 1965 deel uit van het kabinet van Edmond Leburton. Hij was een overtuigd verdediger van de gemeentebelangen en zetelde van 1964 tot 1989 in de gemeenteraad van Vorst. In 1971 werd hij eerste schepen en in 1977 burgemeester van deze gemeente. In zijn hoedanigheid van burgemeester heeft André Degroeve op het sociale vlak verschillende concrete projecten kunnen realiseren. Zo zette hij de strijd tegen de armoede hoger op de agenda door de slagkracht van het OCMW te verhogen, en zag hij erop toe dat de bestaande sociale woningen verder gemoderniseerd werden.

André Degroeve zetelde van 1971 tot 1981 en van 1985 tot 1989 als PS-Kamerlid voor het arrondissement Brussel en was van 1981 tot 1985 lid van de Senaat. Zijn interesse ging vooral uit naar binnenlandse aangelegenheden en economische kwesties, alsook naar de hervorming van de instellingen en meer in het bijzonder naar de Brusselse problematiek. Hij had een uitstekende kennis van de werking van onze Assemblée en was voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse Zaken, en ook PS-fractie leider.

Onze voormalige collega heeft ook een aantal functies op regeringsniveau uitgeoefend. Zo werd hij in 1980 staatssecretaris voor de Franse Gemeenschap in de regering-Martens II en was hij van december 1980 tot december 1981 in de regering-Martens IV ook minister van het Brussels Gewest en voorzitter van de Executieve van het Brussels Gewest. André Degroeve had niet alleen oog voor de economische dimensie, maar zette zich ook in voor een beter leefklimaat voor de Brusselaars: hij liet parken aanleggen, oude buurten opknappen en probeerde het stadsleven te revitaliseren. Men herinnert zich ook zijn actieve bijdrage tot de totstandkoming van het Brussels Gewest.

In 1989 werd André Degroeve de laatste gouverneur van de nog niet gesplitste provincie Brabant. Hij beëindigde zijn politieke loopbaan in april 1998 als gouverneur van het arrondissement Brussel-Hoofdstad. Aan de muur van zijn bureau hing een citaat van Rosa Luxemburg, de Duitse marxistische politica, dat hij steeds indachtig bleef en dat luidt als volgt: vrijheid alleen voor de aanhangers van de regering, alleen voor leden van een partij – al zijn zij nog zo talrijk – is geen vrijheid. Vrijheid is altijd vrijheid van andersdenkenden.

André Degroeve was een grootmoedig en mild man, die er slechts zeer zelden zijn goede humeur bij verloor. Maar achter zijn authentieke jovialiteit gingen een grote vastberadenheid en diepgewortelde politieke opvattingen schuil.

De Kamer heeft de familie van de overledene haar deelneming betuigd.

Minister **Laurette Onkelinx**: Op 19 mei is ons een groot man ontvallen, een oprechte, rechtvaardige en diepmenselijke persoon.

Ik heb hem, net als een aantal andere collega's in dit halfroond, nog gekend toen hij in deze Assemblee zetelde. André Degroeve was een briljant redenaar en een gewiekst onderhandelaar, hij was een politiek dier en droeg de socialistische waarden in het hart.

Gedurende twintig jaar heeft André Degroeve tijd noch moeite gespaard om zich in te zetten voor ons land en voor Brussel. Heel vroeg al geloofde hij in dat Gewest. Hij had echte ambities voor Brussel. Het zou bijzonder moeilijk zijn om hier een volledig overzicht te geven van zijn talrijke inspanningen voor het Gewest.

André Degroeve was, zoals men zegt, een echte Brusselaar. U vermeldde al, mijnheer de voorzitter, dat hij onder de regering-Martens IV als minister bevoegd was voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het Brussel waar hij van hield en dat hij gestalte wilde geven, was een Gewest dat openstaat voor diversiteit, voor multiculturaliteit en voor een vruchtbare verstandhouding tussen de taalgemeenschappen.

Een van zijn grote verwezenlijkingen was voorts de ondersteuning van wijkrenovatie, de aanleg van openbare ruimten. De harmonieuze ontwikkeling van het Brusselse grondgebied was zijn prioriteit, net als de strijd tegen discriminatie en uitsluiting, aangelegenheden waarvoor hij zich ook sterk maakte op lokaal niveau, in zijn mooie gemeente Vorst.

Als voorzitter van de Brusselse afdeling van de PS vond hij het, in een periode waarin dat niet vanzelfsprekend was, ook belangrijk dat vrouwen belangrijke functies bekleedden.

Toen hij in 1989 de laatste gouverneur van de provincie Brabant werd, is hij zich in deze zin blijven inspannen. Hij is steeds trouw gebleven aan de waarden van zijn partij. Samen met zijn echtgenote stelde hij de deuren van het provinciaal paleis open voor de burgers en bracht hij er een museum onder met werken van het rijke artistieke provinciale patrimonium.

Hij was een zeer joviaal man die diep geraakt werd door sociale wantoestanden en die sterk heeft geijverd voor de verenigingen. Elk jaar organiseerden André Degroeve en zijn echtgenote in dat paleis trouwens een groot bal ten voordele van kansarme kinderen.

Dames en heren, de beste manier om onze collega eer te bewijzen is ongetwijfeld zijn strijd voortzetten, want het was een lovenswaardige strijd en er is nog heel wat werk aan de winkel.

Laten we dus, naar zijn voorbeeld, de strijd voortzetten en ons samen richten op de essentie, om ervoor te zorgen dat elkeen in waardigheid kan leven, gerespecteerd wordt en kansen krijgt om zijn talent te ontplooien.

Namens de regering betuig ik zijn echtgenote Marie-Josèphe en zijn familie mijn oprechte deelneming.

De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.